

Чл. 167.) Даденътъ на заемъ пары не можтъ да са поискатъ, ако стокътъ, върху които е станълъ заемътъ, сѫ съвсѣмъ изгубили, или като сѫ са уловили та сѫ са обьевили за добра корыстъ, и туй изгубянье или улавянье сѫ са случили отъ случайно приключение или отъ высша сила въ времето и мѣстото на бѣдствіята, за което са е направилъ заемътъ. — Ако са е избавила една частъ отъ порождителнѣтъ стоки, заемодавецъ запазва правото си върху избавенътъ стоки.

Чл. 168.) Фирата, умаленіето и изгубяньето отъ собственныя недостатъкъ на стоката и причиненътъ повреды отъ лицето, което е зело заема или отъ погрѣшка на корабленачалника или на дружината му, не сѫ за смѣтка на заемодавеца.

Чл. 169.) Въ случай на кораблекрушениe, заплащането на морския заемъ са ограничава въ стойността на избавенътъ и въ обезателството порождителственни нѣща, като са приснематъ разносътъ за избавяньето имъ.

Чл. 170.) Ако времето на морскътъ бѣдствія не са е опредѣлило въ обезателството на морския заемъ, тъ поченватъ колкото за корабя, за вѣтрилата, за въжията, за съоръженіето и за хранытъ, отъ минутата, по която е отплувалъ корабътъ и са продължаватъ до минутата, по която корабътъ е хвърлилъ анкора или отбилъ въ пристанището или въ предназначеното си място. — Колкото за стокътъ, поченватъ отъ която минута сѫ са натоварили на корабя или на мавунътъ, които са отредени да ги завезжатъ на него, или ако е станълъ заемътъ въ продълженіето на плуваньето върху натоварени вече стоки поченватъ отъ деня на обезателството до минутата, по която сѫ са растоварили или когато е трѣбalo да са стоварїжтъ на сухо въ предназначеното имъ място.

Чл. 171.) Ако плуваньето, за което са е далъ заемътъ, не са осъществи, заемодавецътъ има право да поиска по привилегія главытъ и законнътъ лихви безъ морска печала; но ако бѣдствието е вече починало да слѣдува на неговъ счетъ